

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Jeg har bemærket de udtalelser om ændringsforslag nr. 6, som regeringspartierne og støttepartiet har fremsat i tillægsbetænkningen om sygdommen AIDS, og nu gentog fru Karen Højte Jensen bemærkningerne fra talerstolen.

Man siger, at der ikke endnu er taget politisk stilling til indenrigsministerens redegørelse om sygdommen AIDS. Jeg vil gerne spørge fru Karen Højte Jensen, hvad det egentlig er, der ikke er taget stilling til. Vi havde en udmærket og lang debat her i salen den 31. marts 1987. Der blev fremlagt nogle politiske holdninger fra et klart flertals side. Vi har haft to samråd med indenrigsministeren. Vi har brugt uge efter uge, hvor vi har ventet på indenrigsministerens ansøgning til finansudvalget. Vi har ventet i uge efter uge på indenrigsministerens stillingtagen.

Nu har vi fået en redegørelse. Så vil jeg gerne have at vide: hvad er det nu, der skal ventes på? Hvad er det nu, som man ikke har taget politisk stilling til, og som vi åbenbart kan bruge sommeren til at forlyste os med i kommunaludvalget? Det synes jeg ville være rart at få oplyst ved denne lejlighed, fordi vi jo skal stemme om ændringsforslag nr. 6; og ikke mindst i betragtning af, at fru Karen Højte Jensen er en af de borgerlige politikere, der mest seriøst har beskæftiget sig med det spørgsmål, ville jeg også meget gerne, om netop fru Karen Højte Jensen ville forklare, hvad det er for en politisk stillingtagen, som vi nu går og venter på.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Vi havde jo netop i kommunaludvalget forleden dag samråd med indenrigsministeren om dette emne. Det var på baggrund af indenrigsministerens aktstykke til finansudvalget, og vi kan jo alle sammen glæde os over, at det foreløbige tiltag, som indenrigsministeren fremkom med som ansøgning til finansudvalget, blev godkendt.

Når vi siger, at det er ikke tiden her i dag at beslutte præcis, hvad der skal bruges, så skyldes det ikke hverken regeringens eller Det Konservative Folkepartis manglende interesse for sagen – og det forstod jeg også på hr. Lenger at han var enig med os i; vi er

faktisk interesseret i sagen – men det skyldes, at det må drøftes mere i detaljer, hvad der specifikt skal sættes ind på. Jeg mener også, det er nyttigt, at denne drøftelse sker med de kommunale organisationer ud i detaljerne, og så må vi bagefter gøre op, hvem der skal betale hvad.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Jeg bliver nødt til at spørge igen: betyder det, at regeringen og regeringspartierne har den opfattelse, at der ikke fra Folketingets side er taget endelig stilling, og at vi også i de kommende måneder i Folketinget og i Folketingets kommunaludvalg på ny skal beskæftige os med spørgsmål, som der er kommet meget klare meldinger på fra et flertal for meget lang tid siden? Eller er det sådan, at den politiske stillingtagen, som man venter på, udelukkende er en politisk stillingtagen, der skal ske i samarbejde mellem Indenrigsministeriet og de kommunale organisationer?

Jeg synes, det er vigtigt at få opklaret, hvad det er for en yderligere politisk stillingtagen, som indenrigsministeren og regeringspartierne har behov for, for som jeg har opfattet holdningerne, er der da ikke den fjerneste tvivl om, hvad Folketinget og hvad et flertal i Folketinget mener. Jeg har svært ved at se, hvad det egentlig er, der skal kunne begrunde en yderligere udskydelse af tidspunktet for en endelig handling.

Svend Heiselberg (V):

Allerførst vil jeg gerne sige indenrigsministeren tak for hurtigt at have fået gode svar i kommunaludvalget. Det har gjort lovgivningsarbejdet betydelig lettere.

Venstre beklager, at vi er i den situation, at vi skal gribe ind, men vi mener, at det er nødvendighedens lovgivning, vi står over for.

Om lovforslaget vil jeg gerne sige, at for kommunernes vedkommende betyder det indgåede forlig med de Radikale, at amtskommunerne ved uændret skat vil få et overskud på over 1 mia. kr. i 1988, hvis de holder den aftalte ramme fra maj 1986. Det indebærer, at skatten set under ét vil kunne holdes uændret, også selv om kommunerne overskrider udgiftsrammerne med op imod 1 pct. Desuden er der jo i 1987 oprævet ca. 1 mia.